

Frits Frietman exposeert in Pulchri

Soms ontmoet je mensen onder kunstschilders die je verrassen met een nieuwe kijk op de dingen; zo'n man is Frits Frietman.

Frits is een leerling van Co Westerik, Ootje Qxenaar en Wim Beuning.

Soms is nog een vleugje invloed van Westerik te bespeuren al heeft Frits een geheel andere kijk op de wereld om zich heen.

Dat is vooral te zien in de grote tekeningen van katten, gemaakt in gemengde techniek. We zien de dieren zoals de meesten van ons misschien nog nooit naar die beesten zullen hebben gekeken of er gedachtenloos aan voorbij gegaan zijn. De zienswijze van Frits Frietman is niet geheel onbekend doch boven het alledaagse uitgetild. De katten tonen verwantschap met Egyptische mummies, zowel in houding als in de wereldwijze blik in hun ogen. Frits bekijkt zijn katten geboeid en vertederd met een relativerende glimlach.

Die vertedering valt ook waar te nemen in de twee zelfportretten die centraal zullen staan op zijn tentoonstelling. Ze vergunnen de toeschouwer een kijkje in de jeugdijaren van de kunstenaar. Als jongetje van een jaar of veertien, getuige de verschillende gelaatsdrukkingen gegroepeerd om de hoofdpersoon en ondersteund door een tekst uit een gedicht van Wordsworth, een Engelse dichter uit de 19de eeuw. Later, in het tweede portret, als volwassene, is nog wel iets van de verwondering te herkennen, maar meer filosofische gedachten heb-

ben de overhand genomen. Ook deze tekening heeft een ondersteunende tekst, nu van Leo Vroman.

Frits: 'In 1969 maakte ik mijn debuut bij Paul van Solingen op de Denneweg. In 1970 werd ik gevraagd lid te worden van de Haagse Kunstkring, drie jaar later van Pulchri Studio. Later heb ik de HKK eraan gegeven. Ik ben ook lid van BRAK hier in Voorburg en samen geven ze mij genoeg gelegenheid tot exposeren.

Ik ben geen mens om dag en nacht in mijn atelier door te brengen. Daarom geef ik ook les.'

We drinken Engelse thee, melk met thee. Frits is heel Engels ingesteld, hij houdt erg veel van Engeland, het landschap, de literatuur. Hij gaat er op vakantie en vond er zijn vrouw. Maar hij reist ook graag in Italië of een ander Europees land.

Frits: 'Dat les geven doe ik met heel veel plezier, drie en een halve dag aan een school in Utrecht. Observerend en illustratief tekenen, tevens presentatie van de vormgeving aan jonge mensen tussen 16 en 22 jaar.

Mijn eerste belangrijke tentoonstelling had ik in 1974 in het Haags Gemeentemuseum in het kader van de Haagse ateliers. Meestal doe ik alleen mee aan groepstentoonstellingen.

Dit is mijn tweede eenmansexpositie in Pulchri. Zo'n eenmansexpositie stelt weer heel andere eisen, je kunt je absoluut niets veroorloven. Bovendien ben ik in Pulchri ook lid van de ballotagecommissie; dat stelt eisen.

Oorspronkelijk ben ik een echte tekenaar. Werkte met pen en inkt, voornamelijk figuratief. Gewassen tekening, soms ingekleurd met krijt of aquarel. Ik zie nu dat het langzamerhand iets abstracter wordt. Je verandert in de loop der jaren, dat is te zien. Maar helemaal abstract zal het nooit worden; ik behoud altijd figuratieve elementen in mijn werk.

Ik ben blij dat Jip Wijngaarden mijn tentoonstelling wil openen. Kan je je herinneren; ze speelde Anne Frank. Ze zal enkele fragmenten van eerder genoemde dichters voordragen. Ik verheug me er erg op; ze is werkelijk fantastisch.'

Marianne Dommissie

DR 1/002

Frits Frietman.
foto Jan van Beusekom

Frietman and Friends

"Twaalf jaar geleden ontmoette ik Radek Langer. Die vriendschap is blijven bestaan. Hij is kunstenaar en organiseert een tentoonstelling in zijn woonplaats Hranice (Tsjechië) van mij en mijn vrienden/collega's."

Frits heeft les gehad van Co Westerik en die invloed is nog steeds enigszins zichtbaar. Frits: "Ook bij mij is vervreemding. Tekeningen roepen vragen op en geven geen antwoord. Ze zijn meestal zwart/wit met soms een

zweem van kleur. Directheid is heel belangrijk. Grote tekeningen kosten me veel meer tijd. Langer dan twee uur kan ik daaraan niet werken. Soms duurt het wel een dag voor ik weer verder kan. Daarna gaat het ineens goed. Al gooi ik ook wel eens wat weg.

Ik ben blij (en de Friends ook) in de gelegenheid gesteld te zijn om na lange tijd mijn werk weer eens te laten zien. En dat in de oude syna-

goge van die stad, een heel oud schitterend gebouw. Kunst heeft een veel voornamere plek in de samenleving daar. Ze besteden er veel geld aan ondanks dat het daar toch een stuk armer is dan hier. Ook de verzorging van het drukwerk is perfect en kost de exposanten niets! Zouden ze dat ook in Nederland doen?"

Marianne Dommisse

'Frietman and Friends' Synagoga, Janáčkova 728, Hranice (Tsjechië). 11 september tot 23 oktober